

ЩЕ НІКОЛИ ЗА НАШОЇ ПАМ'ЯТИ НЕ БУЛА ТУТ СВОБОДА ТАК ДУЖЕ ЗАГРОЖЕНА...

КАРНІ (Нью-Джерзі). — Чарльз Едison, губернатор-стейт Нью-Джерзі, що був свого часу секретарем моринарки, виголосив промову з приводу небувалої події: В одному дні спущено на воду в корабельних заводах в Карні аж чотири контрторпедовці. Ось та подія, казав губернатор, хапає за серце кожного американця, що дорожить своїм краєм, бо „ще ніколи наша свобода не була так загрожена як сьогодні; ще ніколи ми так не потребували кораблів, щоби боронити нашої свободи“.

Проти ризикованих офензив.

При тому губернатор остерігав американців перед тими „стратегіями“, що то сидять собі в тепленьких хатах над мапами, а потім „штурмують“ уряд, щоб чимскорше заряджував офензиву на Берлін чи Токіо. Він казав далі, що ми ще й тепер не маємо такої скількості кораблів, якої треба для ведення війни на різних далеких фронтах. Навіть, як їх будемо мати, то ще й тоді прийдеться в багатьох ризикувати. Ось те, казав він, треба мати постійно на увазі, бо це є дійсність.

БУДЕ МОЖНА ПРОДАВАТИ З ЗИСКОМ.

ВАШИНГТОН. — Найновіші розпорядки в справі означення крайніх висот цін на товари викликали різні побоювання щодо цього, що прийдеться по-новому розподілити торговельні чи продукційні втрати, а то й цілком банкрутувати. З того, що пояснює Офіс Адміністрації Цін виходить, що уряд такі речі передбачив, та будуть зглядати для таких, що мали понести втрати. Навіть буде держава давати певні грошові допомоги тим продуцентам, що понесли втрати через те, що були змушені продавати для подвійної продажі по цінам, що не відповідають їх матеріальним вкладам. Уряд є рішучо проти цього, щоб ціни на товари були піднесені. Це найважливіше. Але уряд теж не бажає собі, щоб купці чи продуценти банкрутували.

БУДЕ КРУТО З БЕНЗИНОЮ НА СХОДІ.

ВАШИНГТОН. — Таке запевняє секретар Ікес як Нафтовий Координатор. Та за якийсь час справа транспорту буде налагоджена і тоді поліпшиться.

ЧИ ЧАСОМ НЕ САБОТАЖІ?

ПРОВІДЕНС (Ровд Айленд). Назгал уже припашено вогні, що бушували по лісах від четверга. Дуже можливо, що це був наслідком посухи. Але є позначки, що може маєтись тут до діла з саботажем. Справу розслідує Еф Бі Ай. Стейтова поліція в Род Айленд повідомила ньюорську поліцію, щоб добре слідкувати за певними автомобілями, в яких були люди, що купували свічки в тих сторах, де вибухли вогні. Подано точно числа автомобілів.

ДАЛЕ ДОМАГАЮТЬСЯ ПІДВИШКИ.

ПІТСБУРГ. — Филип Морей, президент Конгресу Промислових Організацій, каже, що обидві головні робітничі організації є проти „заморожування заробітних платень“. Говорив він це до делегатів сталевих робітників, що домагаються підвишки в сумі \$1 денно для 180,000 робітників, що працюють в чотирьох фабриках компанії „Литл-Стіле“. Казав, що він „віддасть останню сорочку“, щоби допомогти президентови Рузвелтові в його воєнних змаганнях, але не погоджується з урядом у деяких робітничих справах, зокрема в справі „заморожування заробітних платень“.

ХВАЛИТЬ КОРАБЕЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

САН-ФРАНЦИСКО. — Заст. адмірала Дж. В. Грін-слейд дав признання робітникам, що видають кораблі, за те, що приновлюються до воєнних часів в дуже прикладний спосіб, бо в одному випадку видавали корабель за половину того часу, що призначений на цього роду роботу.

ПОПИРАЮТЬ ЖИДІВСЬКУ АРМІЮ.

НЬО-ІОРК. — Комітет для збудовання жидівської армії приєднав для своєї акції, між іншим сенатора Міда з Нью-Йорку і Джеймса Морей з Монтани, що теж заявили за те, щоб „натиснути“ на Велику Британію, щоб чимскорше приступила до творення жидівської армії в Палестині.

НАДІЮТЬСЯ НОВОГО НАЛЕТУ НА ГАВАІ.

ГОНОЛЮЛЮ. — Генерал Д. С. Емонс, губернатор Гаваїв, каже, що кожної хвилини Японія може пробувати знову напасти на Гаваї. Казав він це до 3,500 сторожів для охорони проти летунських рейдів. Запевняв їх, що пороблено з військового боку всі заходи для охорони островів, а сторожі мають дбати, щоб цивільне населення повинувалося охоронним приписам.

В Вашингтоні Думають про „Пацифічний Чартер“ для Азії

ВАШИНГТОН. — Треба виготовити і проголосити щось у роді Атлантичного Чарту для народів, що замешкують Азію. В першу чергу це відноситься до Індії, Бурми, Малайського півострова і т. п. Отже народам, що замешкують ті краї, треба вже тепер приректи, яку вони одержать свободу, коли переможуть Об'єднані Держави. І це треба зробити у роді „Пацифічного Чарту“ якнайскорше, щоб таким робом ослабити японську пропаганду, що починає щораз більше поширяться під кличем „звільнення азійських країв зпід панування білих“. Так є, що та пропаганда таки продирається, наприклад, до Індії, де японські напади представляються „визвольними змаганнями“. Ось ті речі хочуть вняти населенню згаданих країв через радіо, а вашингтонський уряд готов теж проголосити кожної хвилини ту свободу, що її прирікається азійським народам по війні. А коли цього покищо не робиться, то тільки тому, що не хочеться ось таким „Пацифічним Чартером“ іти задалеко, коли ще не знати, які нові воєнні комплікації готові ще там виринути.

НАШ ПРАПОР ДАЛІ ПОВІВАС З КОРЕГІДОРУ

ВАШИНГТОН. — Знову повідомлено з героїського Корегідору, що японська артилерія зістрілила американський прапор, що повівав над Корегідором. І знову знайшлось трьох воєнків-охотників, враз з сотником, що під час обстрілу вилзли на стовп і знову зависли наш прапор. Усі вони зістануть відзначені.

ОГОЛОШЕНО, СКІЛЬКИ ДОСІ ЗГІНУЛО ВОЯКІВ НА ФІЛІПІНАХ

ВАШИНГТОН. — Департамент війни проголосив урядово, що ця війна потягнула досі у воєнках 3,395 жертв, оскільки іде про війну на Філіппінах. Ці воєнки загинули у бою, або померли від ран. Як уступлено з Батаану, то там було тоді 35,000 американських і філіппінських воєнків, як і 25,000 цивільних, зв'язаних з воєнною акцією.

ОГОНЬ В УКРАЇНСЬКИМ СЕМИНАРІ В СТЕМФОРДІ

СТЕМФОРД (Конетікат). — В неділю, 3. травня, вибух огонь в головнім будинку Українського Семінаря в Стемфорді, Конн. Ушкоджений частиною дах, як теж ушкоджені спальні студентів. Причини вогню невідома. Той самий будинок був ушкоджений вогнем 21. травня 1938. через неосторожність робітників, що його відновляли.

Японці Заняли Манделей

ЛОНДОН. — Японці здобули стару бурмську столицю Манделей і посунули далі на північ, зближаючись на 30 миль до китайських границь. Китайські війська ставили героїську оборону, кілька разів виконали протинаступ і здобули чимало укріплених точок. Але сила японців була така переважача, що остаточно китайці мусили відступити взад. Здобуття Манделей і відділення Китаю від Індії викликало поважні ускладнення для британсько-китайських і американських збройних сил.

ЯПОНЦІ РУХАЮТЬСЯ В НОВІЙ ГВІНЕЇ

КВАТИРА ОБ'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ. — Японці в Новій Гвінеї, в долині Марігам, почали рухатись і переходити знов до наступу. Їхні раніші офензиву здержали великі зливи і повінь яка залила цю долину. Їхнім завданням в цих операціях мало бути здобуття провінції Папуи з портом Моресбі, що знаходиться в руках сил Об'єднаних Держав. Якщоб це японцям вдалось, вони поважно загрозилиб Австралії.

БРИТАЙСЬКІ ПОВІТРЯНІ НАЛЕТІ

ЛОНДОН. — Бритійські літаки знов розпочали в білий день масово наїздити на різні німецькі промислові центри. Внаслідок поганого погоди вони обмежувались до нічних наїздів. Цей раз вони сильно бомбардували Дюнкерк і Кале.

ТОРНАДО ВЛАРИЛО В МІСТО. — Оборонні сторожі в Тексасі, замість рятувати жертви війни, рятують жертви торнадо, що навістив оного місто Кроуел, у Тексасі. Місто, що має коло 2,100 мешканців, просто знищене. Згинуло принаймні 9 осіб. На світліні: будинок повітового суду, без даху, без вікон, без ганку, котрі знищив вітер.

СИЛА НІМЕЦЬКОЇ ФЛЬОТИ ПОВАЖНО НАДІРВНА

ЛОНДОН. — Бритійські міністерства фльоти і летунства повідомили, що німецька боева фльота зазнала поважного ушкодження. Два знамениті німецькі панцирники, „Шарнгорст“ і „Гнайзенау“, як теж тяжкий кружляк „Принц Ойген“, зазнали важкого ушкодження і на довший час стали нездібними до боєвих завдань. Тих ушкоджень вони зазнали під час своєї втечі через Англійський канал, як теж під час дальшої своєї подорожі. Правдоподібно, що по дорозі вони наїхали на засіянні британськими літаками міни. „Шарнгорст“ знаходиться в доках в місті Кіль, яке недавно британці тяжко бомбардували. „Гнайзенау“ знаходиться в Гдині, а „Принц Ойген“ знаходиться в Трондгаїм. Внаслідок ушкодження тих трьох найтяжчих боєвих кораблів, німецька морська фльота змаліла на половину. Вслід за тим змаліла безпека для плавби кораблів належачих до Об'єднаних Держав.

РОСІЙСЬКИЙ ПАТРІАРХ ОСУДЖУЄ УКРАЇНСЬКОГО АРХІЕПІСКОПА ПОЛІКАРПА

БЕРН. — Російський митрополит Сергій, патріарх російської православної церкви, через радіо скликав наради єпископів Леванту, в цілі осудження українського архієпископа Полікарпа в Луцьку, за „непослух і спробу створення незалежної української церкви“. Архієпископ Полікарп відповів, що на припорушення ради українських єпископів він взявся за реорганізацію української церкви на території „увільненій з атеїстичного панування“.

СОВЕТСЬКІ АРМІЇ ПРИСЯГАЮТЬ НА ПЕРЕМОГУ.

МОСКВА. — Советські армії, що боряться на двотисяч мильовім фронті, від Білого моря до Чорного моря, заприсягли, що цього року віднесуть перемогу на німецькій армії. Ці присяги переведено у зв'язку з заявою Сталіна, що советська армія ще цього року виниє німецькі орди з советських земель. Всі позначки вказують, що советська армія зовсім не перелякана погрозами Гітлера і зо спокоєм очікує гітлерівської весняної офензиви. Щобільше, советська армія сама пригтовляється до офензиви і то вже в короткому часі.

ХАОТИЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ В ЮГОСЛАВІЇ

ІСТАНБУЛ. — З весною положення в Югославії стало ще більше хаотичне, ніж було в зимі. Повстанча армія ген. Михайловича розвинула свою діяльність і завдає німцям, італійцям, болгарам і мадярам чимало клопотів. Німці змушені посылати нові сили до Югославії, щоб приборкати сербів, які з весною втікають в гори і там прилучуються до армії ген. Михайловича.

МАНЕВРИ В ЛОНДОНІ

ЛОНДОН. — Бритійські збройні сили дали підготовляються до можливого нападу з боку німців. В ті цілі вони влаштовують часто маневри, щоб привчити своїх воєнків і старшин до оборони. Цей раз вони виконали сповидний налет з парашутів на державний осередок в Лондоні, званий Гвайт Гол, де приміщено найбільше державних будинків і який називають осередком Бритійської імперії. Оборона виявилась якслід, лише в одному випадку „напасники“ встигли вдертись до департаменту війни. В деяких випадках маневри були на стільки реалістичні, що між оборонним персоналом і „напасниками“ виявилась поважна кулачна боротьба, в якій не було жарту. Та під час тих вправ помер на удар серця старий член британського парламенту, Петрик Монро, що теж брав участь в обороні.

НІМЦІ ДАЛІ РОЗСТРІЛЮЮТЬ ФРАНЦУЗІВ.

ВІПНІ. — Німецькі окупаційні власті розстріляли в Ліль 55 французьких закладників. Розстріли відбулись з пімсти, що якісь невідомі справники виконали знов два напади на поїзди, наладовані німецькими військами, спричинюючи в той спосіб залізничні катастрофи. Також в останніх днях були два скриті напади на німецьких воєнків.

ОВІЦЯНКИ СЕРА КРИПСА

ЛОНДОН. — Сер Стафорд Крипс третього травня виголосив промову в британському парламенті і заявив, що по війні буде покликана до життя нова, сильна, повна енергії Польща. Він одначе не згадав в яких границях. Бо пару місяців тому він зробив був заяву, що Польща не має права до західно-українських земель, влучених до Советів. Сер Крипс теж говорив, що по війні цілий світ буде перебудований на інших міжнародних і соціальних основах. В міжнародних зносинах один нарід не буде боятись другого. А в внутрішньо-соціальних будуть вирівнані економічні і класові різниці.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письмовий текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошення хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Жінки в Военній Роботі

Уже в найближчому майбутньому тисячі жінок мусять зайняти місця в оборонних промислах. Вимагає цього найбільша потреба даного часу: боротьба проти Гітлера, Муссоліні й Гірогіта. Через що війну тисячі молодих людей пішло в армію, покинувши місця в фабриках, і тепер їх місця будуть зайняті тими, що залишилися поза армією, головню жінками. Війна вимагає будови нових фабрик, і ці теж мусять бути обставлені жінками, бо достаточного на це числа чоловіків просто не має.

Зрештою це все передбачували люди й організації, які мають досить уяви. Передбачали вони це з весни 1940 року. Нажаль, коли нині потреба жінок у фабриках стала пекучою, коли варстати й машини по фабриках мусять бути обставлені робітниками, бо інакше не будуть обставлені гармати на полі бою воєнками, ми бачимо, що жіноцтво назагал не є підготоване до потреби часу.

Вину за цю ситуацію поносять передовсім ті, від котрих у першу міру залежить наймання робітників, себто підприємці. Багатьох з них не хотіли просто й чути про те, щоби жінки робили в оборонних промислах. Досить часто подібне становище займали й юні, що мають доставляти робітників до закритих шап; вони теж дивилися на справу з дуже короткозорого становища.

Не можна звільнити від вини й урядових установ. І там можна було чути голоси про глупоту підготовлювання жінок для промислів, коли в найближчій будучності ніхто видно не збирається давати жінкам таких джобів. Уряди відмовлялися фонди для навчання жінок, на ставлення нових будинків, і природно вони не могли й думати про навчання чоловіків і жінок рама об рама. Уряди теж не похочували встановлювати жінок на посади для вишколу людей до оборонних промислів.

Зрештою й жінки самі не все розуміли потреби часу й свої шанси, що впливають для них з тих потреб. Ще менше знали вони, які суспільні політики й встанови в даний мент підпирати. Ніщо дивного, що вони інколи підпирали організацію, що йшла проти інтересів жіноцтва, хоча вони тут покривалися з інтересами краю.

На щастя не бракувало установ, які мали досить уяви, щоби зрозуміти потреби часу. Деякі юнії, головню належні до Конгресу Промислових Організацій, витали жінок у своє членство. Багато робила урядова встанова, звана Краєва Адміністрація Молоді ("Ен-Уай-Ей"). Зробила би певно ще більше, якби її не нападано з усіх боків і якби її не забрано фонди на роботу.

На неї й на Пола МекНота, адміністратора суспільного забезпечення, спадає тепер важкий обов'язок перевести програму вишколу жіноцтва через практику й фахові школи до великого завдання повної участі жінки в продукції для війни й перемоги.

ПОБОРЮВАННЯ ІНФЛЯЦІЇ

Урядові чинники, з президентом на чолі, застанаються глибоко над тим, щоб придумати належні охорони проти інфляції. В нинішню хвилю це найбільша загроза на домашньому фронті. Інфляція спричинює обезцінення гроша і шалену підвищу цін на різні продукти. Вона обнижає життєвий рівень людей, заставляє багато промислових підприємств спинювати роботу, а понад усе — в теперішню пору інфляція спричинилаб безконтрольний зріст цін на різні військові продукти, так потрібні для війни.

Як відомо, підчас інфляції найбільше терплять ті урядові й особи, що мають сталі місячні платні. Заки вони дочекаються кінця місяця і одержать нагороду за свою працю, купуючи вартість тої нагороди малі і вони можуть далеко менше купити за свою платню, ніж би вони купили серед нормальних відносин. Терплять також ті працівники, що одержують платні що тижня. За той тиждень їх платня також тратить на вартості; крім того важко їм добитися від прадавця автоматичної підвищення, що стояло в прямій пропорції до обезцінення гроша. На інфляції терплять всі люди, бо не лиш ціни на все довкруги скачуть, але також малі вартості їх заощадженого капіталу, вложеного в банках, чи асигураційних компаній.

Тому проти інфляції всі мусять завзято боротися. Президент і конгрес укладають різні законні міри проти інфляції. Але щоб ті міри були успішні треба повної співпраці всіх громадян. Президент велі наставити тверді ціни на 30,000 різних продуктів щоденної потреби, як теж на різні суспільні послуги, як ось переїзд на поїздах, місцьких транспортних сітках, далі на професійні поради, рентну і працю робітників. Щодо робітничої праці, ті тверді ціни правдоподібно будуть час до часу провірювані і достосувані до даних обставин.

Тверді ціни мають запобігти зростові цін, що повстають внаслідок браку продуктів. Але ціни зростають ще з другої причини, а саме, внаслідок зросту обігового гроша. Щоб охоронитися перед тою другою причиною, уряд постановив накладати високі податки, як теж уряд апелює до всіх людей, щоб добровільно купували військові бонди та в той спосіб надвишку покупної сили повертали на військові цілі.

Ці закони сами по собі дуже добрі, але, як було сказано на початку, щоб вони осягнули своє, треба цілковитої співпраці всіх громадян. Громадяни мусять розуміти, що це в їхній власній інтересі е купувати добровільно бонди, як теж вповні виплачувати свої податки. Купуючи бонди громадянин не лиш виконує патриотичний, обов'язок, але він теж рятує себе самого перед нещастям інфляції. Гроші, заховані в кишеню, або витрачені на купівлю різних щоденних продуктів, обезціняють його інші грошові вкладки, так що фактично від цього чоловік зовсім не розбагатіє. Зате гроші витрачені на купівлю бондів, вдержать цілу американську фінансову систему в рівновазі і збережуть кожному громадянину ті капітали, які він заощадив передтим. Інфляція, це немов затроєне повітря. Воно не спиниться лише біля сусіда, а повандрує всюди, на обійстя багача і жебрака. Інфляція нищить всіх громадян, без огляду на їх соціальний ступінь.

В такій самій мірі мусять всі громадяни співпрацювати з урядом, коли ходить про тверді ціни. Наложення твердих цін часом спричинює це, що по всіх закутках творяться "чорні біржі", на яких можна купити продукт поза наложеним урядом пайком, але за дорожчі гроші. Тверді ціни йдуть в купі з пайкуванням.

Уряд на кожну особу виділяє означену кількість харчів, одягу, меблів, обуюв і інших споживчих продуктів. Всі ті пайкові продукти мають тверді ціни. Але бувають люди, які хотілиб виломатися від тої суспільної дисципліни і зацікавити жменю бондів пайку, хочби при допомозі нелегального способу. Вони тоді обіщують крамарям більшу ціну, як що вони дістануть йому даний продукт поза границею пайку. Зрозуміло, що знайдуться охочі крамари, які при тім посередництві теж дістануть доброго хабаря. Ось в той спосіб повстає другий базар, званий "чорний", на якому покутно можна все купити, тільки по далеко вищій ціні, не раз п'ять, десять і сто разів дорожчий. Люди, що мають гроші, можуть собі на це дозволити. Але вони в той спосіб ламають суспільну дисципліну і мораль, як теж підкопують край фінансово. Таке, між іншим, деколи трапляється навіть в Англії. В Італії, а навіть Німеччині, ці широкі спосіб поширение явище.

Громадяни повинні вистеріти міліона франків. Міністер поліції впа в зом'яний. Та й короліві потемніло в очах. То вже не була крадіж, то було національне нещастя — катастрофа підчас його володіння. Потім бурмістр подав королеві всі подробиці того випадку. — В одинадцятій годині передполуднем, саме як церква була порожня, надіхав на втомленому коні змучений, вкритий пілом гузар. Коня дав він подержати прошакові, а сам, так як був запарошений, зі списом та шаблею підійшов до статуї Пресвятої Діви. Коли паламар, обходючи церкву, підійшов до статуї, побачив гузара, як мовчав горіючи та плачучи ревно говорив: "Чудотворна Божа Мати, змилосердися надімною! При цьому бився в груди а плакав так жалісно, що паламар уважав за вказане звернути увагу панотця Сидора на цей гарний примір побожності та каяття. Це було тим зворушливіше, що гузари, як кожен знає, це товариші злого. Тому паламар пішов мерщій

Іде Про Один і Той Самий Нарід!

В пресі, що ми її звикли називати "москвофільською", починають появлятися голоси про потребу оборони Західної України, чи деяких земель, що до неї належать. Вправді не пишеться тут про "Україну", ні про "український" нарід, але й нема й цілковитого заперечення тих назв. Є навіть натяк, що назва не відграває великої ролі, якщо тільки згадані землі мають бути в звязку з Росією, чи там з Советським Союзом.

У тій дискусії іде головню про Галичину, Буковину, а найбільше про "Прикарпатську Русь", під чим треба розуміти Лемківщину, що є по обидвох сторонах Карпат, себто галицьку Лемківщину та Карпатську Україну з Прип'ішчиною.

Дискусія повстала на тому тлі, що по ті землі посягають тепер різні народи, а між ними і ті, що є в рядах Об'єднаних Держав. Ось ті останні, як тільки війна закінчиться перемогою Об'єднаних Держав, за раз зголосять свої претенсії до тих земель. Що більше: вони вже тепер ведуть завзяту пропаганду в Англії, а теж і в американському ґрунті, щоб ті землі забрали.

Як бачимо, трі побоювання цілком справедливі, бо так дійсно є і буде. Коли брати під увагу польські претенсії, то ми свідками такої великої пропаганди, що її годі навіть всієї перелічувати. Дещо подібне діється і по чехословацькій боці. Замітне, що на те все видається багато гроша, та що є фонди на таку акцію, бо є звідкись поважніша підтримка. Знову з провісного боку не робиться буквально нічого, щоб тій пропаганді протидіяти.

Філадельфійська "Правда" порушує ту справу. Пі дописувателі лідають думку, щоб скликати "Карпаторуський Конгрес", на якому треба за-

гатиць цього. Вони не повинні давати почину до творення таких "чорних базарів". Кожний громадянин мусять собі добре здавати справу з теперішнього грізного положення. Це найтяжча війна в цілій історії Америки. Якщоб Америка ту війну прогнала, то всі громадяни попалиб у страшну економічну нужду, пропав би цілком так добре нам знаний високий американський рівень життя, що був заздрістю цілого світу. Водночас люди попалиб в тяжку політичну неволю, котра ще страшніша від економічної.

Як бачимо, ця акція обмежується тільки до "Прикарпатської Русі". Це має певне виправдання, бо проектодаві слушно підносять, що як ставиться так, що, наприклад, відпадуть від Польщі західно-українські землі, то заходять обави, що буде вдержана та границя, яка існувала між Советами і Німеччиною, заки Гітлер пішов війною проти Советів. А це означає, що у такому випадку ціла Лемківщина осталаб далі в чужих руках. А крім того не видно, щоб Совети дуже побидалися за тими лемківськими землями, бо, кажуть дописувателі, коли вони забирали Буковину чи Галичину, то не так з національних чи політичних зглядів, а більше з стратегічних.

Ми навели це тому, що так пишуть вправді в противному нам таборі, але в таборі, що складається з того самого народу, з якого ми походимо, а говорять про ті землі, що й нам дорогі, та які ми теж раді бачити, щоб вони звільнились. Отже є між нами щось таке, що є нам — спільне. Далі є спільне між нами теж і те, що всі ми визнаємо, що ті землі були і є під чужими владами, та що за тих влад автохтонне населення було переслідуване й гнетене під кожним оглядом: економічним, культурним, релігійним і національним. Але є і різниця між нами, але тільки щодо цього, що має з тим народом далі статися. Та так є, що ми тут в Америці цієї справи не вирішимо. І не маємо права вирішувати, а тільки можемо мати щодо цього свої думки, які можемо на свій лад обговорити. Від себе скажемо, що ми всі повинні мати довіру до того народу, який беремось боронити. А цей нарід, що засмакував твердої долі, знає, чого він хоче. Він був під ріжними владами. Приглядався ріжним окупантам. Він теж знає добре своїх провідників, а саме хто вони і куди ведуть. Це не є та народна маса, що жила на тих землях тому 30 чи 40 років. Ці люди вже перейшли повітряно школу життя і не дадуть себе нічим і нікому задурити. А маючи це на увазі, ми всі повинні погодитися щодо цього, щоб так було, як цей нарід вирішить.

Це є справедливе і того ми повинні в Америці держатися, при тому стояти, цього обговорювати. А таке ставлення справи ще найбільше промовить до демократичних почувань американця. З таким і тяжке буде боротися тій пропаганді, що хотілаб ті землі задержати при давніх окупантах.

Якщо так сталося, то всі ми, що дійсно даємо за долю західно-українських земель, моголиб у тій справі йти спільним шляхом, бож тут іде про внясування цієї справи перед Америкою і Англією. Супроти спільної пропаганди тих, що хотілиб над тими землями панувати і їх загарбати, ми моголиб поставити спільний фронт оборони права населення тих земель сказати слово про свою долю. А щоб той нарід не сказав, то годі припускати, щоб він запряг себе в стару чи нову неволю. Він поступить так, щоб уже міг раз стати господарем на своїй власній землі. А це є для нас найважливіше. Чи це буде в незалежній Соборній Україні, чи в федерації з Москвою, про що іде найбільше тим, що пишуть у "Правді", про те ми тут не рішимо. Але зати ми можемо тут впливати, щоб допомогти тому народові, що живе на тих землях, щоб йому дали право це вирішити! Можемо представляти, що зазіхання бувших і теперішніх окупантів тих земель не мають за собою найменшого права на ті землі. Можемо представляти, що не дати тому народові рішати, значить потурати насильству, себто тим, що той нарід гнобили, що його землі безправно загарбали. І можемо ще покликатися теж і на заяви през. Рузвельта і на Атлантийський Чартер що є проти таких насильств. А якби ми це робили всі разом, то це малоб велике значіння. Тому саме повинні до цього змагати всі ті, що в тому історичному часі широко хочуть допомогти визволитися з неволі тим землям, з яких походимо і де ще є наша рідина.

В Справі Чужомовної Преси

Генеральний прокуратор Френсіс Бидл заявив, що всі газети, льояльні Злученим Державам, без огляду на мову, в якій вони друкуються, не мають боятися перешкод з боку федерального уряду.

Це заявив генеральний прокуратор в телеграмі до конгресмена Самуела А. Вейса з Пінтсбургу. Конгресмен телеграфував до Ф. Бидла, що "багато компаній, які дають оголошення, вважають відповідним спинити оголошення" в чужомовній пресі на підставі помилкового припущення, що департамент справедливості плянує припинення газет в чужих мовах. Конгресмен Вейс просив запевнення, що така акція не буде прийнята проти льояльної чужомовної преси.

Генеральний прокуратор відповів так: "Конгресмен Самуел А. Вейс, Пінтсбург, Пенсильнія: Політика департаменту справедливості — не припиняти газет в чужих мовах. Відповідна акція проти підбурюючих газет буде переводитися без огляду на те, в якій мові вони друкуються, але ті, що є льояльні Злученим Державам, не мають чого боятися уряду." — Френсіс Бидл, генеральний прокуратор.

Евген Гельтал.

Останнє Чудо

Того памятного дня, як приключилося останнє чудо, король Адальберт IV. був у дуже поганому настрої. Навч прочував той удар, що мав упасти на його голову, посивілу від грошових клопотів. Невтерпеливо наче голодний тигр вгярав до робітні сюди й туди. Він нетерпляче ждав на міністра фінансів, міністра військових справ і кількох кур'єрів, яких післав був до свого княжого кривняка, аби доповісти йому порожній касі. Поволеньки минали хвилини — кур'єрів не було видно, міністер військових справ запізнівся, міністра фінансів узагалі годі було відшукати. Адальберт IV. став чимраз нервовіший. Тепер став тихо каясти, отворив великі вікна, що виходили на корзо його південно-східної столиці та вихилився не зважаючи зовсім на двірську етикету. Розглядався по-всенській вулиці, на якій теж в першій половині

не видно було лише кількох людей — спокійних, скучаючих горожан. Вони перед королівською палатою зняли капелюх, здавленим голосом сказали "Жівію!" а потім пішли рівнодушно далі, та при цьому холодилися капелюхом, що справді було конче, при такій страшній спеці.

Південне сонце саме вибрало собі за ціль своїх промінів лисий череп королівської величності та кидало їх, наче якийсь фантастичний скоростріл, свої кулі, без упину на королівську голову, що вліскувалася в перлистою поті.

Сердитий на такий непошанівток, хотів саме король забратися, як на кінці вулиці вилетіло величезне авто та з грізним шумом кинулося до палати. Король мав бистрий зір і зараз пізнав тих панів, що сиділи в авті: міністра поліції та бурмістра. Він ледви мав час гідно сісти при бюрократу, як його адютант зголо-

сив, що панове ті просять негайної авдієнції.

— Щож вони хочуть? — спитав король.

— Не знаю, ваша королівська величність, — відповів адютант. — Вони дуже схвилювані, з їх лица пробивається розпука...

Король замимрив шось під носом і привітався з міністрами, що склонились низько стояли коло дверей.

— Що там, Олексію? — сказав він потім, кликнувши, як звичайно, потім свого міністра по імені.

Міністер поліції пролетів дріжучими устами: — Ваша королівська величність — стався страшний злочин — крадіж...

На королівця вістка зробила вражіння. Що то за крадіж така могла бути, що її настрашав навіть міністер поліції? І взагалі що це можна було вкрасти в цій нещасній державі, в якій і так уже були все розікрали.

— Отже крадіж? — спитав він, схвилюваний лихим прочуттям.

— Так! У церкві Пресвятої Діви пропала чаша вартості

міліона франків.

Міністер поліції впа в зом'яний. Та й короліві потемніло в очах. То вже не була крадіж, то було національне нещастя — катастрофа підчас його володіння.

Потім бурмістр подав королеві всі подробиці того випадку.

— В одинадцятій годині передполуднем, саме як церква була порожня, надіхав на втомленому коні змучений, вкритий пілом гузар. Коня дав він подержати прошакові, а сам, так як був запарошений, зі списом та шаблею підійшов до статуї Пресвятої Діви. Коли паламар, обходючи церкву, підійшов до статуї, побачив гузара, як мовчав горіючи та плачучи ревно говорив: "Чудотворна Божа Мати, змилосердися надімною! При цьому бився в груди а плакав так жалісно, що паламар уважав за вказане звернути увагу панотця Сидора на цей гарний примір побожності та каяття. Це було тим зворушливіше, що гузари, як кожен знає, це товариші злого. Тому паламар пішов мерщій

на другий бік церкви, де саме панотця Сидора мимовільно дрімка в сповідальниці розгрішила з його гріхів. Коли паламар за яких п'ять хвилин вернувся з панотцем Сидором, гузара вже не було видно. Вже це, що гузар десь пропав, боліло паламаря. Та який великий був його біль, як побачив, що споміж тих дорожніх, які були в фразміз понад статуюю, пропала найбільша дорожчиність, чаша вишаджувана діамантами. Чаша пропала, безслідно пропала, а вонаж — на це паламар може присягнути — ще тому п'ять хвилин пишалася ще на своему місці. То мусів укрестити той гузар, що щойно клячав перед статуєю Богоматері та збаламутив побожного паламаря такою чортівською облудою. Ніхто інший не міг узяти чаші, вже тому ні, бо вона стояла чотири метри високо від землі у фразміз за статуєю. Ніякий чоловік не міг би був вилізти по гладкій стіні та витягнути руку по дорожчиності. А гузареві, що мав спису було легко встро-милити цю спису в уху чаші та святотатською рукою стягну-

(Кінець буде).

Розминені Аргументи

(До дискусії над вихованням дітей).

Стаття пані Клявдії Олесницької, поміщена в „Свободі“ з 2 травня ц. р., в якій шан. авторка обороняє погляд, що „фізичні кари можуть бути успішним середником у вихованні дитини лише тоді, коли її умовий стан не підготований ще для цього, щоб зрозуміти наші внаслідки, чи цілі нашої рішучої постави“ вказує, що справи, які квестіонуємо, це не були якслід означені, а деякі наші аргументи розминені з собою.

Шан. авторка говорить, що „мала на гадці перший рік життя дитини, бож воно є ясним, що лиш цей можна уважати віком, у якому дитина робить початкові кроки, щоб второпати сам зміст заповідей, чи приказів, які звертають у її сторону родичі“.

Колиж бо свою першу статтю шан. авторка починала: „Фізична кара, як засіб виховання дітей має у наших часах більше ворогів, ніж прихильників. Прутник, або ремінець на видному місці в хаті — це вже не одиницький спосіб на це, щоб діти тямали наслідки своєї поведінки“. Це не могло відноситись до немовлят. Шан. авторка теж обширно спинувалась над виховними методами польських і англійських шкіл й наводила їх погляди на справу фізичних кар для шкільної дитини.

Проте я радо прийму заперечення, що цей погляд шан. авторки відноситься лише до немовлят. Але тоді в іще гострішій формі насувається питання: Чи дійсно добре є немовляти, в їх першім році життя, фізично карати? Дитина в першім році життя не тільки не може зрозуміти наших внаслідків, й нашої рішучої постави, але вона взагалі не має найменшого поняття про те, що добре, а що зле. Її тіло відноситься реакції так, як це підказують її фізіологічні закони, ентуально інстинкти живої істоти. Вона кричить, коли її щось болить, щось дошкулює, або коли вона голодна. Деколи вона кричить тому, бо крику їй потрібно для розвитку легенів чи голосових органів. Вона тягне бруд до губи, бо думає, що це поживний корм. Вона стягне щось з стола, чи лавки, бо манти її засягати ріжні речі своїми слабенькими руками. Вона рачує по землі ськ або так внаслідок якогось сліпого потягу, або якихось спеціальних прикмет її тіла. Певно, що всі ці речі можуть мати навіть великий вплив на дальший розвиток її духа і тіла, але хіба допоможе що небудь фізична кара?

А припустім на хвилю, що „поможе“. Себто, скарвнивши немовля за невідповідне

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДЕРБІ, КОНН. На А. Ч. Хрест.

В неділю, дня 12. квітня Товариство Запорозька Січ, від 23. У. Н. Союзу, обходило традиційне „Спільне Свячене“.

Посвячення паски довершив о. декан А. Ротко, парох Ансонії. Потім сказав кілька слів до зібраних і відмовив молитву, перепросив товариство, що не може з нами довше бути, бо мусить ще святити паску для свого хору в Ансонії, і відійшов. Тоді предсідник Захарієвич обняв провід, а при кінці українського роду, стали всі спільно, та по своїх силах дали якнайбільшу моральну й матеріальну поміч нашій прибраній батьківщині — Америці. Відтак говорили: Ів. Скотецький, Т. Геріак, Ів. Шуран, Фр. Співак, В. Шуран. Всі заохочували, щоб ми купували Военні Бонди і складали дар на Америку.

Фізичні кари потрібні. На всякий випадок, якщо їх взагалі можна до когонебудь приміювати, то хіба до дуже рідких і виняткових дітей, чого пересічні родичі не повинні робити“.

З тих слів виразно виходить, що й для мене самого справа карання атавістично обтяжених дітей не є зовсім ясна і вирішена. Я радо погодився на погляд шан. авторки, котра рішуче відкидає думку такого карання. Але шан. авторка далі висказує погляд, який заперече першу її думку: „Коли десять літ“, говорить авторка, „відкликуємося до дитячого розсудку, замінюючи очі на її поведінку, в цій надії, що наша метода мусить нарішті принести бажаний вислід на засаді, що „капля вижолобить скалу“ — можемо дочекатися гіркого розчарування“. — Якщо десять літ розважного навчання дитини не може переламати її лихих навичок і поведінки, то це значить, що дитина атавістично обтяжена. Коли таку дитину треба фізично покарати, щоб опісля не зазнати гіркого розчарування, виходило, що атавістично обтяжених дітей таки треба фізично карати.

Проте ця справа й далі для мене не є ще ясною, поза усяким сумнівом. Бо, як сказано, справа атавізму науково ще не є якслід внаслідок. Пересічні родичі такі карання зробилять, коли забудуть за атавізм, а вийдуть зоз заложення, що дитина родиться на світ доброю і це від їхнього розумного і тактовного виховання залежить, чи виросте з неї потім чи смуток.

Е. Л.

риканський Червоний Хрест. Бо так є, що наше товариство завжди давало поміч поневоленому українському народові, а тепер, коли наша прибрана Батьківщина zagrożена маємо стати всі як один і дати їй якнайбільшу поміч.

Члени й гості, вислухавши бесідників, зложили на Американський Червоний Хрест \$40.20. Зложили по \$1: Т. Захарієвич, В. Шуран, Р. Мадзік, Н. Зобка, Гр. Радкліф, Верестро, В. Захарієвич, п. Карпюк, М. Томцо, Ів. Патуляк, Ів. Гурський, А. Гурська, Ів. Квас, А. Калина, Н. Сіглі, Яр. Короташ, Н. Білінський, Возняк, М. Капуста, С. Шуран, Бр. Мирон, М. Винник, А. Мартиненко, Т. Кісик, Іван Скотецький, Фр. Співак, Т. Геріак, І. Шуран, В. Прашкевич, В. Калина. По 50 ц.: Анна Жук, М. Карпюк, Ів. Бенковський, Фр. Зобка, Дзвальтос, Еліт Коцюк. По 25 ц.: М. Радзішевська, М. Красновський, А. Дутко. Разом \$36.85 ц.; дрібними \$3.35, що робить суму \$40.20, яку доручили Американському Червоному Хрестові Теодор Захарієвич, предсідник, і Ан. Прескович, касієр товариства в Дербі, Конн.

Наше товариство хоч, невелике, але закупило Военних Бондів за 500 дол., а члени товариства закупили поодинокі бонди на суму 7,500 дол.

В. Калина.

БАТЛЕР - ЛИНДОРА, ПА.
Придбано 30 членів до У. Н. Союзу.

Хочу поділитись з читачами „Свободи“ й членами Українського Народного Союзу доброю новиною. В нашій містечку Батлер-Линдора, Па. існував відділ 329 У. Н. Союзу довгий час, яких 20 років. А що себе дуже занедбав, тому й помалу упадав, так що лишлось заведле сім членів. Та завдяки урядові У. Н. Союзу вислано до нашої місцевості п. Білецького, а цей організатор протягом короткого часу, придбав 30 нових членів. І то самих молодих українських хлопців й дівчат. Ось так п. Білецький підніс наш відділ 329 до 38 членів. Дуже добре, що наш Батько Союз знайшов спосіб на організування українців, бо добрий організатор з українською цірістю та завзятістю може багато добра зробити. Ті, що виспались в члені Укр. Нар. Союзу стануть тепер членами доброї й чесною та ідейної організації, що виховує добрих американців, що дорожать Америкою та не забувають і за поневолені українських нарід.

Н. Бурка,
секр. 329 від. У. Н. С.

ФІЛЯДЕЛЬФІ, ПА.
З весіля Союзців на Червоний Хрест.

Громадяни Антін Катерина Галамага з Кемден, Н. Дж., справляли весілля для своєї донечки Лілі.

Запрошені гості стрінули молодят у веселім настроя і перевели вечір у родинним і товариським гуртку дуже весело. Головний радий У. Н. С., Стефан Слободян, і хрестиний батько молодого Микола Парашак, попросили батька молодого, щоб дозволив піти за збіркою, яка принесла більшу суму, а з якої призначено \$6 на потреби А. Ч. Хреста.

Зазначу, що родичі молодого і молодого є з цілою родиною обезпечені в У. Н. Союзі.

Бажаємо молодятм всього добра і пригадуємо, щоб ступали слідами своїх родичів і тримались свого У. Н. Союзу.

Теодор Малик.

DON'T TAKE THIS LYING DOWN . . .

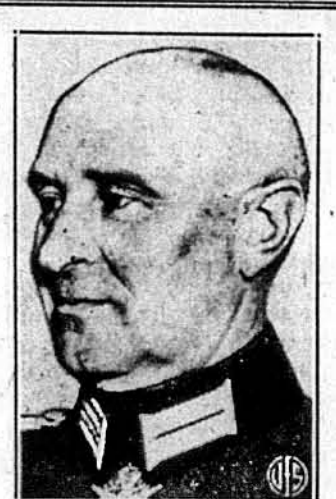

When men are fighting and dying, you must do your part. Be sure you enlist your DOLLARS for DEFENSE. Back our armed forces—and protect your own life—with every single dollar and dime you can.

America must have a steady flow of money pouring in every day to help beat back our enemies.

Put Dimes into Defense Stamps. And put Dollars into Bonds. Buy now. Buy every pay day. Buy as often as you can.

Don't take this lying down.

ЗАЛІЗНИЙ КУЛАК. — Генерал Ернст фон Шавмбург, нацистичний командант паризької округи, видав приказ розстрілювати французьких закладників за напади на німецьких офіцерів.

СТРІЧА МУСОЛІНІЯ І ГІТЛЕРА

БЕРН. — Держави Осі потвердили, що недалеко Берхтесгадену в Німеччині, відбулись наради між Мусолінім і Гітлером. Замітне те, що наради відбулись без участі японського представника. З цього заключають, що Японія думає вести свою власну стратегію і не обов'язуватись діланнями Німеччини та Італії.

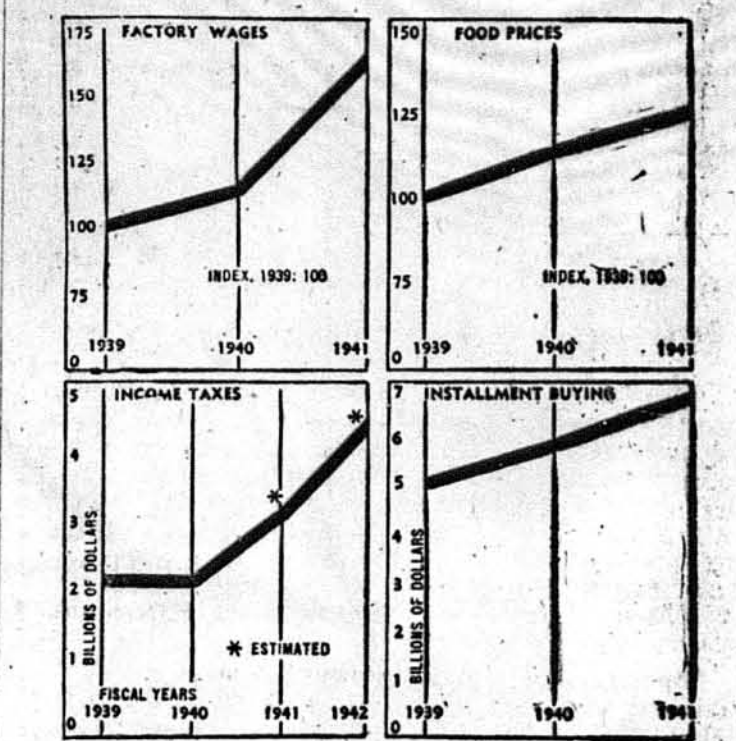
ГЕНЕРАЛ ЖІРО ЩЕ НА ВОЛІ

НЬО ЙОРК. — Часопис „Нью Йорк Таймс“ подає, що він має відомості, одержані з достовірних джерел, що французький уряд у Віші не видав ген. Жіро, що втік з німецького полону. Через ту втечу мали знову погіршитись відносини між Берліном і Віші.

ІНДІЯ ТАКИ НЕ ХОЧЕ БОРОТИСЬ.

ЛОНДОН. — Всеіндійський конгрес ухвалив резолюцію, що інвазія Індії з боку Японії може бути зустрита лише пасивно, не нагальною поставою. Все, що індійці будуть робити, як виходило з агаданої резолюції, це — пасивно відноситись до японців і з ними не кооперувати.

ПІДПІРАЄТЕ СВОІХ БІЗНЕСМЕНІВ

ЗА ОБМЕЖЕННЯ ІНФЛЯЦІЇ. — Щоби поставити край інфляційним тенденціям, федеральний уряд заводить з дня 18. травня обмеження поступу цін. Карта показує недавні тенденції в зрості зарплат, цін на поживу, зрості приходів і закупів на рати.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

У неділю, 3. травня 1942 р., в годині 7:30 рано, заохотрена Найсв. Тайна, упокоїлася в Бозі бл. п.

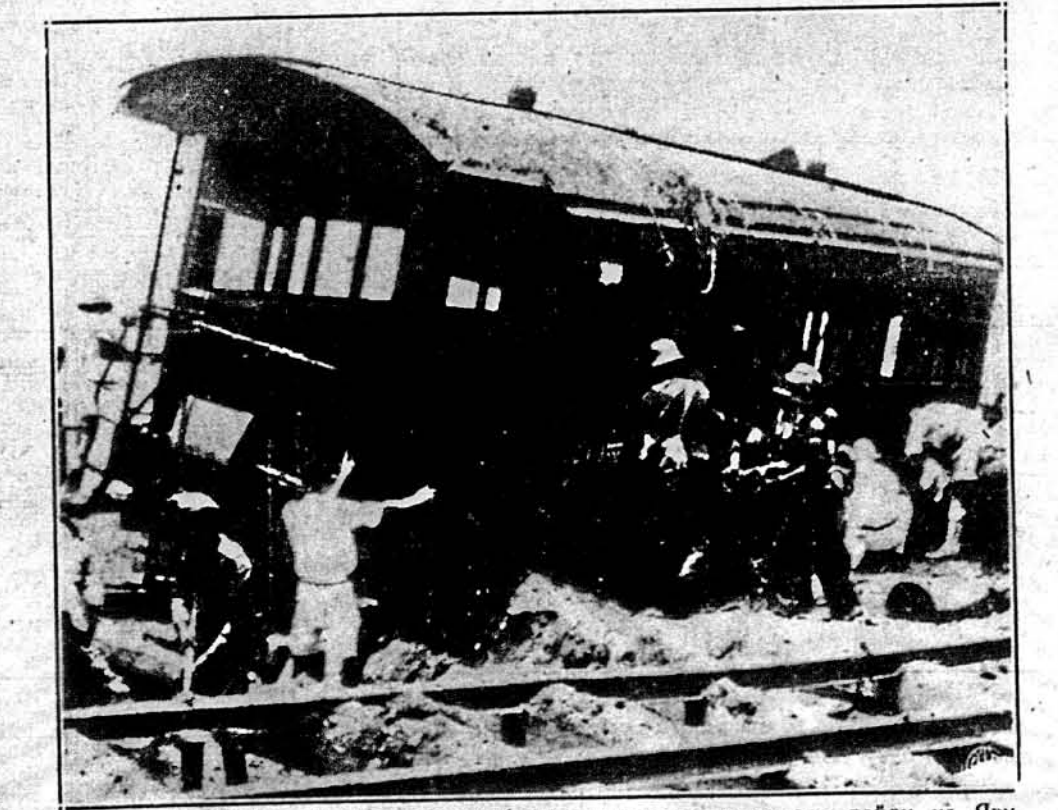
ІВАННА ЛОТОВИЧ,

невіджалувана дружина о. со. Антона Лотовича, українсько-катола, пароха при церкві св. Духа в Брукліні, Н. Й., і декана ньюйорської округи; взірцева подруга; любляча мати двоїх дітей, а то: сина Антона, урядника в бюрі здоров'я в Нью Йорку, і доньки Олени, зам. Роглес, з Департаменту Рільництва у Вашингтоні; чесна громадянка і примірна християнка.

Бл. п. Іванна Лотович, жінка високих чеснот, тихої і лагідної вдачі, роджена в сімі Соневіцьких, з роду Яхимовичів, у Бережані, Зах. Україна, перед 57 літами, покінчила народно школу в родинним місті, учительську семінарію в Тернополі, а матуральний Іспит зложила у Львові. Потім учительувала в Жукові і Конюхах, бережнського повіту; одружилася в 1907 р. і від того часу ділила долю й недолі свого мужа, священника в Покропівні і Конюхах у Галичині, а від 1912 р. в американсько-українських громадах: у Монесен, Алден Стейшен, Скентоні, Аллентаві, Майнерсвил і Честер — у Пенсильванії і через 17 останніх літ у Брукліні.

Хто знає працю першесних піонірів-священників по наших громадах в Америці, той також розуміє працю жінки священника того характеру, як о. Антін Лотович, що збудував 6 церков за часів свого душпастирювання. Ревна праця поміщиці причинилася не раз до успішного завершення важного діла, хоч притім небіжка цілим серцем була віддана своїм дітям, яких взірчево виховала.

Похорон відбудеться в середу, 6. травня, в год. 9. рано, з церкви св. Духа, при 160 Норт 5-тій вулиці в Брукліні, на катола, цвинтар св. Івана (Ст. Джанс Семетері).

ЯПОНСЬКІ БОМБИ НА ЯВІ. — Це наслідок японського летничого рейду на Яву. В Серабаджа вискочив поїзд з шин, і тепер робітники оглядають руйнівні пошкодження, шукаючи за жертвами.

У ЦІ ЧАСИ, КОЛИ ЗАХІДНІ ДЕМОКРАТІЇ В БОРОТЬБІ ПРОТИ ТОТАЛІТАРНИХ ДИКТАТОРІВ шукають способів мирної співпраці народів і держав, ОДНОЮ З КНИЖОК СПРАВДІ НА ЧАСІ Є КНИЖКА ПРО УКРАЇНУ, І МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ:

„ІСТОРІЯ УКРАЇНИ“

проф. МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

В АНГЛІЙСЬКОМУ ПЕРЕВОДІ:

A HISTORY of UKRAINE

By Michael Hrushevsky

СТОРІН 629, 4 КАРТИ, PRICE \$4.00

Для замовлення ВИРІЖТЕ ЦЕЙ КУПОН НА КРОПКОВАНІЯ ЛІНІЙЦІ І ЗАШІЛЬТЕ ЗО СВОІМ ЗАМОВЛЕННЯМ.

ДО КНИГАРНІ „СВОБОДИ“, Р. О. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Посилаю осьтут _____ доларів моні-ордером (чеком) і прошу вслати мені _____ примірників Історії України проф. Михайла Грушевського в англійським перекладі.

Ім'я _____

Адреса _____

Місто _____

Сейт _____

Теодор Малик.

Жіноча Сторінка

Жіноча Мода і Війна

Є сьогодні чимало жінок, яких патріотичне сумління є до цієї війни витонченим, що вони радо вибудували на час війни піклування свого вигляду та доблесті про одяг. Вони вважають, що саме такий вишук є необхідним для виявлення на зверх цього, що жіноцтво вповні здає собі справу з поважної хвилі, яку переживає держава. Одиночність, що здержує їх від такої демонстрації, є набути свідомість, що велика, переважача частина жіноцтва, все ж таки остане вірною своїм виглядові, хоч не знати які завазят змагання йти муть між воюючими таборами світа, і ці жінки, які рішилися перетримати війну непринадижними та запедбанними, можуть надто багато ризикувати, даючи нагоду прирівнювати себе з цими, яким війна не відібрала охоти дбати про свій гарний вигляд...

Чи справді питання жіночої моди та доблесті про вигляд є у часі війни чимось, що його треба поборювати, бо є воно проявом недостачі патріотизму, легкомудрості чи ланткого підходу жіноцтва до справ великих та важких? Чи з точки погляду громадянської моралі не належить зависити на час війни діяльності одягового промислу, а

всіх мистців і творців моди заставити направляти стару одягу замість продумувати нові стилі на кожний сезон року?

Перш за все є необхідним ствердити, що потреба частішої зміни одягу, її відповідного добору та принадижного вигляду є більшою у нашому поколінні, чим була у попередніх. Сталося воно наслідком цього, що одяговий промисел розрісся до великанської ділянки індустрії, яка може розвиватися, згд. давати працю та оплачувати вложені гроші лише тоді, коли її виробники мають сталі і обильні відпити у руки покупців. Стан цей довів до цього, що видатки на одяг у жінок та чоловіків перестали бути у бюджеті позицією, яка свідчить про їхню легкомудрості та ланткість, а є потребою такого самого роду, як мешкання, хата, хатня обстановка і т. п. Навіть найадаптивніші американські економісти вміщують видатки на одяг у необхідних позицій домашнього бюджету, признаючи на них значну частину загального приходу.

Потреба гарного одягу є частиною вроджених естетичних домагань людської природи і її нема цілі поборювати чи викоринювати, якщо не розростається до ненормальних розмірів та заглушує

інші додатні потреби людини. Є жінки, що скуплять на власні харчі, чи родини, відмовляють собі усіх духових приємностей, то-вариських звязків, розривок, лиш на це, щоб безупинно прибирати себе у наймодніші речі та змінити щодини свій вигляд.

Є інші, для яких рішальною є ціна одягу, і вони платять лиш за прийнятність носити на собі одяг, заплачену такою кількістю гроша, яку не кожний може, чи важиться видати. Нерідко чуємо, як жінка у відповідь на нашу завагу про її новий одяг поспішно виголосить високу квоту, вважаючи, що вона є найкращим доказом її краси та доброго смаку.

Ці два типи жінок мають підхід до справ жіночої моди такий, що він, колиб проявився у загально жіноцтва, оправдував би погляд, що жіноча мода на час війни є згіршальним явищем. На найближчі літа зникне багато річей вибагливих, що вимагали коштовної праці чи дорогого матеріалу — не буде такої різноманітності стилів та вибору одягу, до якої звикло жіноцтво в Америці. Булоб непатріотичним та легкомудрим, колиб жінки робили справу „життя та смерті“ ізза недостачі шавкового окриття для своїх ніг, але нема причини, щоб забороняти витворювати естетичні речі з бавовни чи іншого матеріалу, який маємо під рукою в краю.

Заклик всенародного ошаджування можемо цілком добре виповнити без потреби обтинання усіх видатків на свій зовнішній вигляд. Слідкуймо лиш за жіночою американською пресою самі, або за посередництвом наших дітей, та шукаймо вказівок, як мож себе та рідно дешевше зодягати. Не робім спінних, непродуманих покупок, пробуймо шити одяг дома, вживаючи недорогих, а гарних для ока матеріалів. Наші українські селяни не мали багато середників для цього, щоб заспокоїти свою естетичну потребу принадиного одягу: полотно, колірні нитки та декілька невибагливих витворів домашнього чи фабричного промислу. І з цього творили власну моду, мистецтво, красу, що має запевнене, почесне місце у культурнім доріжку нашого народу.

Сіра волосінниця і розпущене по плечах волосся не заправит нас краще на воєнні труди, чим принадижний вигляд, у якому вдержуватимемо себе без зайвої витрати гроша та погоні за рідким і незвичайним.

Клявдія Олесницька.

На Тему: Чоловіки й Жінки

ЖІНКИ ЗА ПАЙКУВАННЯ І КОНТРОЛЮ ЦІН

Генеральна Федерация Жіночих Клубів ухвалила на своїй конвенції резолюції за введення на час війни пайкування, контролі цін, меж для робітничих заплата, обмеження збирання пайкуваних товарів та обмеження воєнних зисків. Підчас дискусії бесідниці звертали увагу на те, що не можна обмежувати зросту цін, не обмежуючи рівночасно робітничих заплата.

Делегатки йшли звичайно однодушно, аж поки на порядку дня не поставлено питання знесення податку на олеомаргарину, що її вживається замість масла. Делегатки негайно розкололися: південні делегатки, які походять з м'ясопородних околиць, стаяли проти делегаток з околиць, що займаються передовсім у правому бавовні. Зовсім так поведилися, якби подібна конференція мужчин.

ДІВЧАТА НА ЗАХОРОНУ ПАРКІВ

Ньюорські пластунки публічно й вчисто обіцяли м'ясокомішенерів парків захопонити м'яські парки перед вандалізмом, себто перед збиточниками.

Комішенер парків, приймаючи обіцянку дівчат, заявив, що були вже проекти віддати охорону парків зовсім у руки молоді обох полів, але цього проекту ще вповні не переведено. У воєнний час, однак, коли поліційні ряди поважно прорідли, молодіж повинна мати цю функцію.

ГОСПОДИНІ ЯК РЕЗЕРВОВА ПРАЦЯ

Федеральний уряд обчислив, що в Америці є 6 і пів мільйонів домашніх господинь, які могли би віддати весь свій час на роботу, звязану з воєнною продукцією.

Бюро „Ворк Проджектс Адміністрейшен“ записало до „робітничої резерви“ 13 мільйонів осіб, не зачисляючи сюди 3 мільйонів 600 тисяч безробітних, шукаючих праці. Жінки, студенти й інші непрацюючі особи разом становлять громаду зо 7 мільйонів 600 тисяч, а особи, що могли би посвятити половину свого часу воєнній продукції, дальших 5 мільйонів 700 тисяч.

ЩО РОБИТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЖІНОК-ВИБОРЦІВ У ВІЙНУ?

На конвенції Краєвої Ліги Голосуючих Жінок, що оноді відбулася в Шікаго, виголосив відомий письменник Бенард Де Вото вступну промову на тему: Відповідальні громадяни заводять відповідальний уряд.

Бесідник, що студіює радіову пропаганду ворожих країн, остерігав слухачок перед ворожою пропагандою, що має на цілі посварити зо собою різні групи американського населення так, щоб воно не

було здібне до ефективного виступу проти ворогів.

Найбільші небезпеки в тому згляді на думку бесідника, грозять з боку тих установ, що обслуговують нас кожного дня. Він закликав слухачок звернути увагу передовсім на людей з великим ім'ям, що слухачі взяли за натяк на локальні відносини в місті конвенції.

НОВІ ЧАСИ ДЛЯ ГОСПОДИНЬ

Федеральні урядники радять домашнім господиням не бути здибованими, як після 18. травня вони побачуть у крамницях, що три четвертинні продаючихся там товарів, мають напис: „Сілінг прайс“ \$ (найвища ціна \$)

ЗБОРНІ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДІТРОЙТ, МІШ. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 146, відбулися в неділю, 10. травня, в год. 1:30 попол. в Українській Робітничій Домі, 2965 Карпентер-Стр. Просимо всіх членів явитися на збори й вирішити свої догди. Ще раз напаминемо Вас платити, бо ми знаємо, що у Вас грошевик не бракує, а на кожний місяць коротко з грошми. — П. Андрушків, секр.

ОЗОН ПАРК, Н. Я. — Місячні збори Тов. Вільна Україна, від. 200, відбулися в суботу, 9. травня, в год. 8. попол. в Озона Парку, де значально. Обов'язком кожного члена місцевого і позамісцевого явитися на збори, бо є важні справи до вирішення. Котрі члени не будуть присутні на зборах, то прошу не парикати на урядників, коли ухвалим заваду, а ви не будете присутні. Члени, старайтесь приєднувати нових членів до Товариства і У. Н. Союзу та випустіть своїх дітей, бо маєте всілякі родні обмеження для дітей і танці як в інших. — П. Господарчук, пресдс.; О. Конюк, кас.; В. Воргуль, секр., 9524 — 93rd Street, Ozon Park, N. Y.

ТОМАСТОН, КОНН. — Місячні збори Тов. Українська Січ, від. 421, відбулися 9. травня в 8. години вечером в Українській Галі на Проспект-у-Ді-Уї. Просимо всіх членів прийти на збори. — За уряд: А. Береза, пресдс.; М. Шпінська, кас.; П. Чесник, секр.

МОНЕСЕН, ПА. — Місячні збори відділу 338, відбулися в неділю, 10. травня, в Українській Галі на 2-й Уї-Стріт 213 Скулкер-Екено. Просимо всіх членів прийти й вирішити свої догди. Ба відділ з догдувачих не буде вислати до Союзу. — За уряд: Михайло Коваль, пресдс.; Павло Яковський, кас.; Микола Куш, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Тов. Соція, від. 336, відбулися в неділю, 10. травня, в год. 1-й пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори й вирішити свої догди. Хто має знайомих, що хотілиб належати до Тов. Соція і У. Н. Союзу, хай приведе їх на збори, а Товариство їх радо прийме. — Тимко Кальчук, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Братства св. Крія, від. 379, відбулися в неділю, 10. травня, в год. 12:30 пополудні, в церковній селі св. О. Николая, при Оклей і Райс-у-л. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо важні справи до поадоження. Догдувачих членів просимо прийти й вирішити свої догди, бо в противний раз будемо змушені їх суспендувати. — Петро Сеньків, пресдс.; М. Федінський, кас.; Андрій Подарчук, секр.

АМЕРІДЖ, ПА. — Цим повідомляємо всіх членів від. 276, що місячні збори відбулися в неділю, 10. травня, тощо в год. 2-й пополудні. На ці збори обов'язані прийти всі члени і члениці, бо будемо роздати над важкою ухвалою. Тому приходіть усі, щоб обісая не парикати, що вас на зборах не було. — За уряд: Михайло Гриневич, пресдс.; Михайло Фук, секр.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

ФАРМА

Надто гарне місце, 55 акрів, електрика, гаряча вода, ванна, 2 дом, парове опівання, біля дому джерельна вода, трактор, всі фермерські знаряддя, 16 ділних коров, 4 годованих телиці, 3 телат, 4 коней, курн, качки, свині. 99-2

STEPHEN D. SATZEWICH, 32 East 7th St., New York, N. Y.

ДАРОМ

вишлемо кожному зразок (SAMPLE) Карпатського Чаю з домашнього гірського злілля, на недомітання жулака, бички і широк. Велика пачка коштує 50¢.

● ГРУДНЕ ЗІЛЛЯ, природне средство припорувають тим, що терплять на впертий кашель, біля горла і задку. Пачка коштує 50¢.

● ЗІЛЛЯ НА БОЛЮЧІ НОГИ. Дуже помічне. Як його уживати, надруковано на боксі. Велика пачка 50¢.

● МІШАНІ КОРИННЯ, на нестерпність, брак апетиту, корчі. Добре також на заваді до горілки. Пачка 50¢.

Хто купить 4 пачки нараз вище згаданого злілля за \$2.00, дістану одну пачку даром.

Маємо всілякі лічничі зілля, листя, цвіт, кору, агоди, коріння, лавди, жилицю і т. д. Продаємо гуртом і детално. Для щиториків і продавців відповідний оуєт. Замавання посилайте на адресу:

UKRAINIAN BAZAAR, 170 E. 4th St., New York, N. Y.

ВАСИЛЬ ПИШЛЯК

ВИРІБНИК І ПРОДАВЕЦЬ МЕБЛІВ

“GRANT CIRCLE” UPHOLSTERY CO., Inc., 2469 WEBSTER AVENUE Near 188th St. B-R-O-N-X, N. Y.

Має на складі РІЗНІ МЕБЛІ доброї якості, по дешевій ціні.

Telephone: FOrdham 5-4666.

ДОСТУПНІ В КОЖНІЙ ГОДИНІ

Нема потреби зваятати на годину, бо наші услуги є доступні негайно в кожній порі дня чи ночі, бо ніхто не може передбачити, коли йому випадє якась пекуча потреба.

Пам'ятайте також, що наші услуги є доступні для кожного в такій мірі, як і доступність щодо часу.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City, 34 E. 25th St., Bayonne

Phone: Bergen 4-5988 Phone: Bayonne 3-0540

Д-Р С. ЧЕРНОВ

Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок. Шкіра й кров. Анализ крові для подружжого селітства. Герморіди й желатки лікується без операції.

223 SECOND AVE., cor. 14th ST., NEW YORK CITY, Room 14. GRamercy 7-7697

Офісні години: 10-8; неділя 11-2. Жінка-доктор до обслуги. X & Флюроскоп.—Екзамінація \$2.00

ЦІЛИЙ ПОХОРОН з ценою пресар-ного металеного труною, двома англіи, караваном, балсамуванням, впа-ванням. Похоронного Дому і т. д.

\$295.00

Все, чого треба, з виїмком одніи на південностей за церковну півправу й шматтар.

S. KANAI KAIN

433 State St., Perth Amboy, N. J. Phone: Perth Amboy 4-4648

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуга шпра і чесна

Main Office: 363 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave. N. E. A. R. K., N. J. Phone: ESsex 3-5347

Branch Office (Phila): 969 SOUTH BROAD STREET, TRENTON, N. J. Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

заряджує погребам по ціні так низькій як \$150.

ОБСЛУГА НАМІКРАЩА.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 5th ST., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛІДЕЛЬФІО І ОКОЛИЦІ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ

cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA. Tel. Market 1320. ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОНКСІ, БРООКЛІНІ, НЬЮ-ІОКІ І ОКОЛИЦІ

129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), B-R-O-N-X, N. Y. Tel.: MErose 5-6577

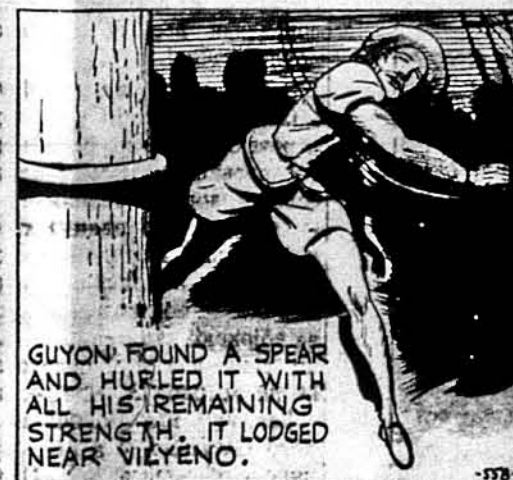
ТАРЗАН, Ч. 558. Доля Гуйона.

„Стой, Вилієно! Ти нужденнику! Залиши дівчину в спокої!“ Кричав з цілої сили Гуйон.

„Переможені не диктують переможцям, що ті мають робити“ — відповів сміючись ренегат.

Гуйон доглянув спису і, вхопивши її, кинув нею просто в Вилієна. Спис застряг далеко своєї цілі.

Потрясений цим випадком Вилієно закликав до своїх піратів: „Візьміть його і скиньте з корабля в море“.